

EDITORIALA

Aldarrikapen eguna

Bata bestearen erreskadan datozkigu aldarrikapenerako aukera paregabeak. Martxoaren 29ko erakustaldi bikainaren ostean, bihar-munean kokaturik dugu gure agenda eta, horri segida emanaz, gertuan dugu Maiatzaren Leheneko eguna. Egun berezia, esanguratsua langileontzat, aldarrikapena eta klaseborroka islatzen duen eguna, hain zuzen.

Oso testuinguru zailean egokitu zaigu aurtengo Maiatzaren Lehena, aurreko erronkak xamurrak izan ez badira ere. Kapitalismorik gordine-nak lortu du botere politikoek, guzti-guztiek, aberastasuna banatzeko tresnak are gehiago ahultzea eta kapitala metatzeko beste aldi bati bide ematea. Europa erabiltzen ari dira hainbat erabaki zuritzeko: hiru erreforma laboral, negoziazio kolektiboko bi erreforma, pensio murrizketak, gizarte-gastua zeharo moztea, arlo publikoan soldatak jaitea... Bata bestearen atzetik, horrelako politikek zegoen oreka apurra desagerrarazi dute.

Horregatik, greba orokorrean plazaratu ditugun gure aldarrikapenak are eta premia beharrezkoagoak bilakatu dira: enplegua eta soldatak defendatu; zerga politika justua exijitu; eskubide sozialak aitortuak izan daitezela; gizarte zerbitzuak indartzea; pribatizazioak ekiditea... Hots, politikak baztertu duen zeregin nagusia errekuuperatzea, aberastasuna modu egokiz birbanatzea, alegia.

Eta zuzeneko erronka lan erreforman dugunez, ELAk aurre egingo dio. Badakigu negoziazio kolektiboan esparru sindikalizatuetan baino ez dela izango; lan-baldintzak iristen dugun antolakuntza sindikal mailaren araberakoak izango direla. ELAk gauza bat esan behar du: sindikatua inoiz baino beharrezkoagoa da; sindikatua da enpresarioaren alde bakarreko boterea geldiaraz dezakeen tresna. Nolanahi ere, alternatiba sindikalaren oinarria gure indar-erlazioa izan behar da, botere sindikala areagotzea. Antolakuntza, lan kolektibo eta ekintza sindikala ditugu bide horretako bitarteko bakarrak. Horregatik diogu Maiatzaren Leheneko honetan "ezinbestez, sindikatua".

ELA recalcará el Primero de Mayo que la organización, el trabajo colectivo y la acción sindical son la única alternativa contra la ofensiva neoliberal

EL SINDICATO MÁS QUE NUNCA

El Primero de Mayo es una jornada de fiesta. Por ello nos juntaremos a las 11:30 en el Sagrado Corazón de Bilbo, nos manifestaremos, charlaremos con amigos y amigas a los que hace tiempo no vemos, iremos a comer al BEC, bailaremos en la fiesta post-comida y quien quiera –o pueda– seguirá con la fiesta.

Será un día para felicitarnos por la magnífica respuesta a la huelga general del 29 de marzo, ejemplo de solidaridad y de lucha colectiva. También será ocasión de homenajear a la militancia sindical y de los movimientos sociales que no acepta el consenso neoliberal y defiende una propuesta de contrapoder.

Pero el Primero de Mayo también es una jornada de reivindicación y de expresión de la lucha de clases. Un día para reivindicar que es imprescindible construir una alternativa social que defienda el empleo y los salarios, que exija un cambio en la política fiscal, el reconocimiento de derechos sociales, la no privatización de lo público y la defensa de la sanidad, educación, dependencia... En suma, el papel de redistribución de la riqueza que la política ha abandonado.

ELA es consciente de la dificultad del reto, pero lo asumimos. Para ello es imprescindible recalcar que el sindicato es más necesario que nunca; el sindicato es el instrumento para frenar la unilateralidad empresarial. La alternativa sindical, en cualquier caso, tiene que basarse en el fortalecimiento de nuestra correlación de fuerzas, ganando poder sindical. La organización, el trabajo colectivo y la acción sindical son los únicos instrumentos en ese camino.

El lema de este Primero de Mayo lo dice bien claro: *Ezinbestez, sindikatua. Más que nunca.* ¡Nos vemos en Bilbo!

*Maiatzaren Lehenean hitzordua
dugu Bilbon. Ez hutsik egin!*

ELAK DEI EGITEN DIE EUSKAL ALDERDIEI MADRILEK IRAGARRI DITUEN MURRIZKETAK EZ BETETZERA

ELAk makina bat aldiz salatu ditu lan eta negoziazio kolektiboaren erreformaren ondorio larriak. Hori dela-eta, mezu argi eta zuzena utzi nahi izan zien euskal alderdiei apirilaren 12an Gasteizen egin zuen elkarretaratzean: murrizketekin eta erreformarekin ados ez badaude, ez ditzatela bete. Bestela, ELAko idazkari-nagusi Adolfo

Muñozek aipatu zuenez, Rajoyren konplize izango dira. "Rajoyren aginduekin bat ez datozenak kontsekente izan eta krisi politiko bat eragin behar dute. Hori da sinesgarri izateko bide bakarra. Ez du balio ezetz esan eta gero men egitea, Madrildik datorren oinarri-legeari bete behar omen dela aitzakitzat hartuta".

ELAk Aberri Egunekeo jaia baliatu nahi du bere militanteei esker ona adierazteko eta zorianak emateko herritar klaseentzako garai hain zail eta latzetan erakusten ari den adorea. Krisi honetan askatasuna eta justizia soziala oinarri

dituen Euskal Herri subirano batekiko konpromisoak ahalegin eta militantzia sindikal gaitza eskatzen du, izan ere, langile-klaseak historian iritsitako lorpen labora eta sozialak mehatxupean baitaude.

Hau da 2012ko Aberri Eguna dela-eta ELAren Nazio Batzordeak apirilaren 2an onartu zuen adierazpenaren laburpena. Adierazpen osoa ELAren web atalean dago eskuragarri, euskaraz eta gazteleraz.

ABERRI EGUNEKO ADIERAZPENA

lazio Aberri Egunekeo hona erreforma eta murrizketa gogorak bizi izan ditugu, eta hauek langile-klasea ahuldu eta pobretzea besterik ez dute eragin. Joan den ekainean negoziatio kolektiboaren erreforma bat onartu zen, eta bere helburua hain zuzen txirotzea da, hitzarmenak zentralizatuz. Erreformari esker bi sindikatu estatal nagusiak Euskal Herrikan kanpo duten ezarpenaz baliatu daitezke gure herrian dagokien ordezkaritza mailak uzten ez diena erabakitzeke. Horrela, UGTk eta CCOOk nortasun sindikal baztertzailera erakusten dute, eta ez dira gauza errespetatzeko euskal langileek beste sindikatu batzuekiko adierazten duten atxikipen handia.

Mariano Rajoyren gobernuak dekretuz eman duen azken erreforma laboralak, aurrekoek bezala, kontratazioa prekarizatzen du, lan-ibilbideak malgutzen ditu eta kaleratzeko zergatiak ugaltzearekin batera, merkatu egiten du. Honetaz gainera, erreformak negoziatio kolektiboaren egitura goitik behera aldatzen du. Aurrerantzean hitzarmenak ez dira alde biontzat, langile eta ugazabentzat, maila berean bete beharrekoak izango, azken hauei erraztasun guztiak ematen baitzaizkie hitzarmenetako edukiak ez aplikatzeko. Neurri honen helburua begibistakoa da: krisia dagoeneko enplegu-erregulazio latz bat egiteko baliatu da (eta ziurrenik areagotu egingo da); orain, berriz, soldatei ekin behar zaie, bai zuzenean, bai lan-baldintzak goitik behera aldatuz. Beraz, erreforma neoliberal eta autoritario bat dugu hau.

Erreformekin batera, aurrekontu publikoen murrizketa ere eskubideen kontrako agenda sozioekonomikoan dago. Gogoratzeko modukoa da, bestalde, krisia eta murrizketak baliatzen ari direla ere mapa autonomikoa berzentralizatzeko eta homogeneizazio administratibo gauzatzeko, aurrekontuen tutela eta zaintza medio. ELAk hau gure autogobernuari egindako onartu ezinako eraso gisa ikusten du.

GASTEIZEN, IRUÑEAN ETA MADRILEN, BERDINTSU

Gurean, aldundiek ere berdintsu jokatu dute, eta Gasteizko eta Iruneko gobernuak hirugarren urtez aurrekontuak murriztu dituzte. Gastu publikoaren murrizketa hauek guztiok krisia areagotzen dute, langabezia eta babes gabezia sozial handiagoa dakarte. Diru-sarrerak gehitzeari uko egiteko erabaki dogmatikoak (horretarako azken urteetako zerga-erreformak berrikusi edota iruzurraren jazarpenari ekin beharko

litzaioko) politikarik bidegabean eta antisozialenari eustea esan nahi du. Gastu publikoa murriztean krisiaren zama guztia klase xeheei bizkarreratzen zaie, batik batik gizarte-gastuaren premia handiena duten horiei.

Langile-klasearentzako egoera aski larria da, baina Euskal Herrian badugu pozteko arrazoirik, ELAren bortizkeriarik gabeko aroan sartu baikara. Erakunde honek borroka armatuari behin betiko uzteko erabakia albiste ezin hobea da. Erabaki honen ondoren beste batzuk etorri beharko lirakeke, Aieteko adierazpenak aipatzen duen moduan: gobernuak eskatzen zaie "gatazka armatuaren ondorioez soilik aritzeko elkarrizketak zabaltzeko". Haatik, espainiar Gobernuak ez dauka, antza, egoera berri hau kudeatzeko asmorik; hau ELAren iritziz ezin da onartu. Rajoyren gobernuak erabaki hura onetsi eta normalizazio politikorako prozesu ordenatu bat ahalbidetu beharko luke.

ELAk uste du orain giza-eskubideen esparruan urrats irmoak egin behar direla, batik batik preso eskubideei dagokienez, baita biktimei buruzkoak ere. ELAk arbuatu egiten du joan den ostegunez Espainiako Auzitegi Konstituzionalak hartutako erabakia, Parot izeneko doktrinari eustea erabaki baitu, neurri honen aurkako helegitea sartu zuten euskal preso gehien kasuan. Militantzia politiko hutsaren ondorioz espetxeratu zituzten pertsonak askatu egin behar dituzte, besteak beste Rafa Diez LABeko idazkari nagusi ohia. Horrelako urratsek eta beste batzuk gure herrian zauri larriak utzi dituen gatazkari jite gizatiarragoa emateko balio beharko lukete.

ZILEGI DA INDAR POLITIKO ETA SOZIALAK BILTzea

Atzera gabeko urratsak egin behar dira ere eskubide demokratikoei dagokienez, bortizkeriaren aitzakiaz larri urratu baitituzte. Urteotan legez kanpo jarri dituzten erakunde politiko eta sozialak legalizatu behar dira. Halaber, eztabaida politikoren kriminalizazioa ere amaitu beharrekoa da. Iritzi desberdinak daude gure herriak izan behar duen barnerako zein kanporako erakuntzari buruz. Eta erabat zilegi da egungo estatus politikoa aldatzeko indar politiko eta sozialak biltzea. Hain zuzen, estatus horrek ELA ez du inondik ere asebetetzen.

Estatus horrekiko, beharrezkoa da gure herriaren burujabetzaren aldeko aldarrikapenak errealista eta sinesgarriak izatea. Krisi eta murrizketa egoera hau

abagune ona dugu erakusteko, baita esparru instituzionalerik ere, herri honek ez duela espainiar estatutaren azpisistema izan nahi. Esaterako, Mariano Rajoyk gidatzen dituen doikuntza-politikak ikusirik, Hego Euskal Herrian erabaki liteke autonomia- erkidego, diputazio eta udal guztiei exijituko zaien obediencia uko egitea.

HAUTESKUNDEETAKO LEHIA ALDERDIKOIAK EZTABAIDA POLITIKOA KUTSATZEN DU

ELAren ustez, burujabetzak ez du etorkizunik izango baldin eta orainaldian adierazpide subiranorik ez badago. Horregatik, nahiko genuke azken greba orokorrak islatu duen gizarte-justizia gogo biziak euskal klase politikoan oihartzuna izatea, ekonomia behingoz politikaren menpe eta politika, interes orokorraren esanetara jartzeko eskari gisa. Iazko Aberri Egunez esan genuen politikak itxuraz bere buruak fama nola galtzen duen txalotzen zuela. Bada, gure ustez benetan kreditua emango lioke politikari, oro har, eta independentismoari, bereziki, estatutaren aurreko errebeldia edo desobediencia ekintza batek, langile-klasearen aurka egiten dituen gehiegikeriak medio. Gure iritziz, autogobernuak batik batik klase xeheak defenditzeko izan behar du baliagarri.

Zoritxarrez, Euskal Herrian hasita dauden prozesu desberdinek eskatzen dituzten aliantzei buruz ez da gogoeta partekaturik egiten. Eta gauza bat begibistakoa da: prozesu eta borroka bakoitza (giza-eskubideak, demokrazia, burujabeza, gizarte-gatazka...) desberdina da, izatez, helburuei eta denborei dagokienez... horrenbestez, eskatzen duten aliantzetan ere hala beharko luke. Hain zuzen, hauteskundeetako lehia alderdikoia eztabaida politiko eta aliantza-politikak nola kutsatzen dituen zailtasun handi bat euskal erakundeentzat. Batik batik esparru abertzalean, amairik ez duen hauteskundeetako borroka hori, berez polarizatzailea dena, oso intolerantea izan ohi da identitate politiko eta sindikal desberdinekiko, esaterako ELAren identitatearekiko.

ELA-REN EKARPENEA ERAIKUNTZA NAZIONALERAKO

Bat egitearen erreferentziak, edo hobeto, bat egite desberdinen erreferentziak, garrantzi handiegia du herri eta langile-klase gisa ditugun erronkekiko. ELA sindikatu bat da, sindikatu bat besterik ez, eta konpromisoa du subiranerikiko, demokraziarikiko eta giza-eskubideekiko. Sindikatu den aldetik, bere aliantzak definitzeko ardura dagokio, baita lan-munduan duen ezarpenak emandako zilegitasuna medio egin beharreko ibilbidea erabakitzekeoa ere. Hori dela-eta, ekainean mendeurrenko adierazpenean esan genuen legez, "ELAk deitoratu eta arbuatu egiten ditu sarri egiten diren batasunerako deiak, lan-munduaren errealitate gatazkatsua ahazten duen lanotasunetik botatzen baitira, edota are mundu sindikala beste interes-ekonomiko edo politiko- batzuren menpe jartzetik, langileek ez diren interesak. ELArentzat, lan munduaren helburu eta nahiak ez dira, eta ezin dira izan, esparru sindikalerik at erabakitzekeo kontu instrumentalak".

Erakunde abertzale batean biztanleria langile plural bat antolatzea da ELAk eraikuntza nazionalerako egiten duen ekarpenik berezietakoa. Eta gure ustez krisi sistemiko une hau garai egokia izan liteke, baita lan-munduan ere, elkartzuna egunero eraikitzekeo, lantoki bakoitzetik abiatuta. Erronka honetxeri egin nahi dio aurre ELAk Aberri Egunez, eta hori da bere konpromisoa. Horregatik, ELAk bere militanteei dei egiten die mobilizazioari, borroka sindikalari eta lantoki bakoitzeko antolatzekeo lantegiari eutsi diezaioeten.

400 delegados/as participaron en una concentración ante la Delegación del gobierno español para protestar contra los recortes y reformas de Rajoy, el 12 de abril en Gasteiz

“SI PENSÁIS DISTINTO NO HAGÁIS LO MISMO QUE RAJOY”

Unos 400 delegados/as participaron el 12 de abril en Gasteiz en una concentración ante la Delegación del gobierno español para protestar contra los recortes de Rajoy y la Reforma Laboral y de Negociación Colectiva. En el acto –en el que tomaron la palabra el secretario general de ELA, Adolfo Muñoz Txiki e Igor Eizagirre, secretario general de la Federación de Servicios Públicos–, se calificó la situación actual de “emergencia social”, para pedir, a continuación, a los responsables políticos que no acepten los recortes anunciados en Madrid en materia social y de empleo.

El secretario general de ELA afirmó con contundencia que “aquéllos –sí los hay– que no estén dispuestos a asumir las directrices de Rajoy tienen que ser consecuentes y abrir una crisis política real; sólo así tendrán credibilidad. No vale decir no estoy de acuerdo y luego cumplir, con el argumento de que es una ley básica y estoy obligado a ello”, dijo.

Muñoz reiteró la gravedad de la coyuntura socio-laboral que vivimos, para añadir, más tarde, que la reforma laboral va a hacer que el paro y la pobreza crezcan en Euskal Herria. “El paro va a aumentar y la clase política continúa sin reaccionar; sigue utilizando a Bruselas y a Madrid como coartadas para hacer siempre lo que manda el capital”. “Todo eso –concluyó– nos lleva al colapso económico”.

Finalmente, tras denunciar, una vez más, que “han hecho una reforma laboral y de negociación colectiva para atacar los salarios, para que la negociación sectorial no vincule”, advirtió a los presentes de que el único camino que tiene la clase trabajadora es el de la lucha, y que sindicalizar los centros de trabajo va a ser la única garantía de blindaje de derechos. “Más que nunca tenemos que trabajar la correlación de fuerzas”, animó.

“Krisia ongizate-estatuaren kontrako estatu-kolpe bat emateko darabilten aitzakia da. Gure eskubide eta lorpen sozialen kontra datoz; kapitalismoari hatzaparretatik kendu diogun guzti horren aurka”.

CUMPLIR LO PACTADO

En la imagen Igor Eizagirre, secretario general de ELA-Gizalan durante su intervención. Detrás de Igor Eizagirre, de izquierda a derecha, Adolfo Muñoz, secretario general, y Begoña Vázquez, responsable de la comarca de Gasteiz.

Por su parte, Igor Eizagirre, secretario general de Gizalan, destacó en su intervención que priorizar el déficit y el pago de la deuda es la coartada para atacar los servicios públicos; un ataque –destacó– que no se limita a los trabajadores y trabajadoras de este sector sino que afecta al conjunto de la sociedad. “Plantean congelación salarial, que es pérdida de poder adquisitivo; plantean aumento de jornada a las 37,5 horas; la no cobertura de vacantes y OPEs con un objetivo muy claro: la destrucción de empleo público y marcar referencia a la baja de las condicio-

nes del sector público para la empresa privada”, denunció.

Tal como hiciera Txiki, Eizagirre criticó, también, a los responsables políticos de unas Administraciones a los que se les llena la boca diciendo que no están de acuerdo con aplicar nuevos recortes en los servicios públicos y luego los llevan a cabo. “¡Que dejen de mentir escudándose en que son decisiones de obligado cumplimiento. Si los aceptan son cómplices y tienen la misma responsabilidad que quienes dictan esas políticas”, aseguró. En este sentido, el secretario general de

Gizalan recordó que los parlamentos de Gasteiz e Iruñea aprobaron la jornada de 35 horas tras una larga lucha sindical y exigió el cumplimiento de los acuerdos pactados. “Existen razones competenciales, políticas y sociales para defender la aplicación de las 35 horas en el sector público en Hego Euskal Herria”, afirmó con contundencia.

El responsable de Gizalan concluyó su intervención haciendo un llamamiento a la movilización y a la reivindicación. “Exigimos a nuestras Administraciones no sólo que no apliquen los recortes de Rajoy sino que, al contrario, apuesten más que nunca por el desarrollo de los servicios públicos en un contexto como el actual en el que son más necesarios que nunca para miles de familias y ciudadanos/as”. “Si no es así –concluyó– les anunciamos que nos van a tener enfrente”.

Esta jornada de protesta contra las medidas de Rajoy llevada a cabo por ELA en Hego Euskal Herria coincidió con la que también llevó a cabo por los mismos motivos la central sindical gallega CIG.

ARES Y SU EQUIPO DEBEN DIMITIR POR SU RESPONSABILIDAD POLÍTICA

ELA manifiesta, en relación a la muerte del joven Iñigo Cabacas, que más allá de las responsabilidades individuales que correspondan por esa acción concreta, la responsabilidad principal de lo acontecido es política y está localizada en el propio Consejero de Interior, Rodolfo Ares, y su equipo, que deben dimitir o, en su caso, ser cesados.

La asunción de responsabilidades no debe terminar en la búsqueda de chivos expiatorios que sirvan para evitar el análisis de porqué suceden estos hechos, ni tampoco para eludir esa responsabilidad política a la que nos referimos. Si así fuera sería un simple parche.

Los responsables del Departamento de Interior han desarrollado un modelo policial que ha justificado acciones como éstas, desproporcionadas, carentes del necesario equilibrio, y que, solo por fortuna, no han ocasionado desgracias como la de Iñigo en el pasado.

Ese modelo policial ha sido históricamente denunciado por nuestra organización sin que hayamos encontrado ninguna voluntad política para discutir esta deriva de la policía vasca, que está conllevando a un desarraigo con la sociedad a la que se debe. Por último, ELA quiere trasladar su más sentido pésame a la familia y allegados de Iñigo Cabacas.

ELAk arrisku psiko-sozialak aipatu nahi ditu lan-osasun eta segurtasunaren nazioarteko egunean

"GERO ETA OKERRAGO"

2012ko apirilak 28
Lan-osasun eta segurtasunaren eguna

itogarriak... Eta, urtero salatzen dugun bezala, guztiek irauten dute hauei aurre egiteko borondate politikorik ez dagoelako. Izan ere, horrelako borondateak patronalaren interesen aurkako erabakiak hartzera behartuko bailuke".

Aurten arrisku psikosozialak aztertuko dira bereziki. Txakartegik honen zergatia azaltzen digu. "Hego Euskal Herrian iaz gertatu ziren ezbeharren %42 ez traumatikoak izan ziren, eta edonork daki istripu ez traumatikoek arrisku psikosozialarekin duten erlazio zuzenaren berri. (Lan-estresa, errearen edo burnout sindromea, jazarpen laborala edo mobbing-a, higadura profesionala, laneko bortizkeria...)"

Hainbat azterketak dienez, lan-istripuen %34,35 inguru arrisku psikosozialekin lotuta dago. "Arrisku psikosozialak arazo sozial larria dira, baina ezkutuan diraute eta azalera daitezten ez dago inongo borondate politikorik. Aipatzekoa da gaixotasun profesionalen koadroan ez dagoela jasota arrisku horiek eragindako inongo gaitzik. Hori dela-eta, arazoa duten pertsonen auzitegiatara jo behar izaten dute pairatzen duten gaitza aitor diezaieten, paradoxikoki lan-istripu gisa, hainbat epaitan era honetako gaixotasun batzuen jatorria lana dela ebazten bada ere".

Erreformaz erreforma, murrizketaz murrizketa, arrisku psikosozialak asko gehituko dira. "Ohartarazi beharrean gaude -gaineratzen du Txakartegik- lan-erreforma eta negoziazio kolektiboarena langile-klasearen osasun psikosozialerako arrisku handia izango dela. Izan ere kaleratzea erraztu eta enpresei lan-harremanaren baldintzak aldatzeko ahalmen handiagoa ematen baitie (soldata jaitsiera, lan-baldintzen funtsezko aldaketa, mugikortasun geografiko zein funtzionala...). Horrek guztiak egoera okertu besterik ez du egingo".

ACTOS EN IRUÑEA Y GASTEIZ

ELA celebrará dos actos con motivo del Día Internacional de la Salud y Seguridad en el Trabajo. El primero será el jueves 26 de abril en la Escuela Navarra de Teatro de Iruñea, a las 10:00. El segundo el viernes 27 de abril en Gasteiz, en el Palacio Europa, también a las 10:00.

El objetivo de este año es denunciar los riesgos psicosociales. Según diversos estudios, se estima que en torno al 34,35% de los accidentes laborales tienen su origen en riesgos psicosociales. Unos riesgos que, aunque constituyen un grave problema social, siguen estando ocultos y no existe ninguna voluntad política de que afluoren.

● ELAk bat egin zuen Parot doktrina salatzeke manifestazioarekin

ELAk bat egin zuen apirilaren 14an Parot doktrina delakoa salatzeke Gernikako Akordioak Bilbon deitu zuen manifestazioarekin. ELAk salatzen duenez, Auzitegi Gorenak 197/2006 doktrinaren -'Parot doktrina'- inguruan egin berri duen irakurketa oso larria da, bultzada instituzional, politiko eta judiziala ematen baitio PPK eta PSOEek sinatutako itun antiterroristari. Zoritxarrez, itun hori oraindik indarrean dago eta ez dirudi aldatzeko asmoa dagoenik.

● Hego Euskal Herrian 90.264 langabetuk ez du inolako langabezia saririk jasotzen

Enplegu Zerbitzu Publikoaren zerrendetan izena emandako langabetuen kopurua 213.470 pertsonatkoa izan da 2012ko martxoan Hego Euskal Herrian, otsailean baino 2.196 gehiago eta duela 12 hilabete baino 16.614 pertsona gehiago. Langabezia tasa %15,7koa da, EB-27ko batz bestekoa baino 5,5 puntu handiagoa (%10,2koa da 2012ko otsailean). Datu hauek agerian uzten dute, beste behin, gure sindikatuak behin eta berriz nabarmentzen duena: Gobernu ezberdinek inposatzen ari diren murrizketak eta erreformak langabezia eta pobrezia gehiago dakartzate. Hilero-hilero agertzen diren langabezia datuek arrazoiak ematen digute.

ELAk nabarmendu nahi duenez, uneotan 90.264 pertsona langabe dago gurean inolako prestazioarik jasotzen ez dutenak; langabetuek jasaten duten babes sozial eza erabat gaitzesgarria da.

● Dario Ansel presenta el libro "ELA en la segunda República"

El historiador italiano Dario Ansel ha presentado su libro *ELA en la segunda República*. En ese periodo ELA vivió un fuerte crecimiento y renovación. Consecuencia de esa evolución sindicalista ELA se convirtió en un sindicato moderno, reivindicativo y autónomo políticamente. Ansel nos habla de todo eso en el libro.

ELAk bi ekitaldi egingo ditu lan-osasun eta segurtasunaren nazioarteko egunaren harira.

Iruñean -apirilaren 26an, osteguna- eta Gasteizen -apirilaren 27an, ostirala- antolatu diren bi jardunaldiek aipamen berezia

egingo diote arrisku psiko-sozialei. Lan osasun arduradun Leire Txakartegik nabarmentzen duenez, aurten ere badago zer salatu Apirilaren 28aren karira.

"Lan-siniestralitatea gehitzen ari da, lan-merkatuan gero eta jende aktibo gutxiago dagoen arren. Gaixotasun profesionalak eta lan-istripuek zergati estruktural berdina dute: lan prekarioa, neurririk gabeko azpikontratazio maila, lan-erritmo

www.ela-sindikatua.org

ELA astekaria

Barrainkua 13, Bilbao
Tel. 94 403 77 00
Fax 94 403 77 66

Dep. legal BI-199-00

www.ela-sindikatua.org

Franqueo concertado
nº 08/207